

Divine Helps for Mortality

By President Dallin H. Oaks
First Counselor in the First Presidency

Dievišķā palīdzība laicīgajā dzīvē

Prezidents Dalins H. Oukss
Pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā

April 2025 general conference

Our Heavenly Father's plan provides helps to guide us through our mortal journeys.

Mūsu Debesu Tēva iecere mums nodrošina palīdzību, kas mūs vada šajā laicīgās dzīves ceļojumā.

I.

Through the Prophet Joseph Smith, the Lord revealed a few things about our pre-earth life. There we existed as spirit children of God. Because God desired to help His children progress, He decided to create an earth on which we could receive a body, learn through experience, develop divine attributes, and be proven to see if we would keep God's commandments. Those who qualified would "have glory added upon their heads for ever and ever" (Abraham 3:26).

To establish the conditions of this divine plan, God chose His Only Begotten Son to be our Savior. Lucifer, whose suggested alternative would destroy the agency of man, became Satan and was "cast down." Banished to the earth and denied the privilege of mortal life, Satan was permitted to attempt "to deceive and to blind men, and to lead them captive at his will, even as many as would not hearken unto [God's] voice" (Moses 4:4).

Essential to God's great plan for the mortal growth of His children was for them to experience "opposition in all things" (2 Nephi 2:11). Just as our physical muscles cannot be developed or maintained without straining against the law of gravity, so mortal growth requires us to strain against Satan's temptations and other mortal opposition. Most important for spiritual growth is the requirement to choose between good and evil. Those who choose good would progress toward their eternal destiny. Those who choose

I

Tas Kungs pravietim Džozefam Smitam šo to atklāja par mūsu pirmszemes dzīvi. Tur mēs dzīvojām kā Dieva gara bērni. Tā kā Dievs vēlējās palīdzēt Saviem bērniem pilnveidoties, Viņš nolēma radīt Zemi, kur mēs varētu saņemt ķermeni, mācīties no savas pieredzes, attīstīt dievišķās īpašības un tikt pārbaudīti tajā, vai ievērosim Dieva baušļus. Tiem, kas būs cienīgi, „tiks pievienota godība pār viņu galvām mūžīgi mūžos” (Ābrahāma 3:26).

Lai īstenotu šīs dievišķās ieceres nosacījumus, Dievs izvēlējās Savu Vienpiedzimušo Dēlu par mūsu Glābēju. Lucifers piedāvāja citādus nosacījumus, kas ietvēra cilvēka rīcības brīvības iznīcināšanu. Viņš kļuva par sātanu un tika „nogāzts”. Sātans tika padzīts uz Zemi, taču viņam bija liegts pieredzēt mirstīgo dzīvi, bet bija ļauts mēģināt „pievilt ... un padarīt ... aklus cilvēkus, un vest ... tos gūstā pēc savas gribas, visus tos, kas neklausīs [Dieva] balsij” (Mozus 4:4).

Lai Dieva bērni laicīgajā dzīvē pieredzētu izaugsmi, viņiem jāpiedzīvo „pretstats visās lietās” (2. Nefija 2:11) — tas bija būtiski Viņa diženajā iecerē. Tāpat kā mūsu ķermeņa muskuļi nevar attīstīties vai saglabāt savu vingrumu, nespīdēt pret gravitācijas spēku, tā arī izaugsmei laicīgajā dzīvē mums ir vajadzīgas pūles, lai cīnītos pret sātana kārdinājumiem un citiem laicīgās dzīves pretspēkiem. Garīgajai izaugsmei vissvarīgākais ir nosacījums — izvēlēties starp labo un ļauno. Tie, kas izvēlas labo, virzās uz savu mūžīgo

evil—as all would do in the various temptations of mortality—would need saving help, which a loving God designed to provide.

II.

By far, God's strongest mortal help was His provision of a Savior, Jesus Christ, who would suffer to pay the price and provide forgiveness for repented sins. That merciful and glorious Atonement explains why faith in the Lord Jesus Christ is the first principle of the gospel. His Atonement "bringeth to pass the resurrection of the dead" (Alma 42:23), and it "atone[s] for the sins of the world" (Alma 34:8), erasing all of our repented sins and giving our Savior power to succor us in our mortal infirmities.

Beyond that glorious erasing of sins committed and being forgiven, the plan of a loving Father in Heaven provides many other gifts to protect us, including protecting us from sinning in the first place. Our mortal life always begins with a father and a mother. Ideally, both are present, with different gifts to guide our growth. If not, their absence is part of the opposition we must overcome.

III.

Our Heavenly Father's plan provides other helps to guide us through our mortal journeys. I will speak of four of these. Please don't hold me to my number offour, because these helps are overlapping. Moreover, there are other merciful protections in addition to these.

First, I speak of the Light or Spirit of Christ. In his great teaching in the book of Moroni, Moroni quotes his father that "the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil" (Moroni 7:16). We read this same teaching in modern revelations:

"And the Spirit giveth light to every man that cometh into the world; and the Spirit enlighteneth every man through the world, that hearkeneth to the voice of the Spirit" (Doctrine and Covenants 84:46).

Again: "For my Spirit is sent forth into the world to enlighten the humble and contrite, and to the condemnation of the ungodly" (Doctrine and Covenants 136:33).

likteni. Tiem, kuri izvēlas ļaunu — kā to dara visi dažādos laicīgās dzīves kārdinājumos —, būs nepieciešama glābšana, kuru mīlošais Dievs bija iecerējis nodrošināt.

II

Bez šaubām, Dieva spēcīgākā palīdzība laicīgajā dzīvē bija Glābēja, Jēzus Kristus, nodrošināšana, kurš cieta, lai samaksātu par grēkiem, un sniedz grēku piedošanu, kad mēs tos nožēlojam. Šī žēlsirdīgā un godības pilnā Izpirkšana izskaidro, kāpēc ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, ir evaņģēlija galvenais princips. Viņa pienestā Izpirkšana „īsteno mirušo augšāmcelšanos” (Almas 42:23), un tā „izp[ērk] pasaules grēkus” (Almas 34:8), izdzēšot visus grēkus, ko esam nožēlojuši, un dodot Glābējam spēku mums palīdzēt laicīgās dzīves vajībās.

Papildus tam, ka tiek dzēsti un piedoti grēki, mīlošā Debesu Tēva iecere sniedz daudzas citas dāvanas, lai mūs pasargātu, tostarp pasargāšanu no pašas grēkošanas. Mūsu laicīgā dzīve vienmēriesākas ar tēvu un māti. Ideālā gadījumā abi vecāki ir mums līdzās un ar saviem dažādajiem talantiem veicina mūsu izaugsmi. Ja viņi nav līdzās, tad tā ir daļa no pretestības, kas mums ir jāpārvar.

III

Mūsu Debesu Tēva iecere mums nodrošina arī cita veida palīdzību, kas mūs vada šajā laicīgās dzīves ceļojumā. Es runāšu par četriem palīdzības veidiem. Lūdzu, neturiet mani pie vārda attiecībā uz skaitlietri, jo šie palīdzības veidi pārklājas. Turklāt ir vēl arī citi žēlsirdīgas aizsardzības veidi.

Pirmkārt, es runāju par Kristus Gaismu jeb Garu. Savā lieliskajā mācībā Moronija grāmatā Moronijs citē sava tēva teikto, ka „Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna” (Moronija 7:16). Par šo mācību mēs lasām arī mūsdienu atklāsmēs:

„Un Gars dod gaismu katram cilvēkam, kas nāk pasaulē; un Gars apgaismo katru cilvēku visā pasaulē, kas uzklausa Gara balsi” (Mācības un Derību 84:46).

Vēl: „Jo Mans Gars ir sūtīts pasaulē, lai apgaismotu pazemīgos un nožēlas pilnos un nosodītu bezdievīgos” (Mācības un Derību 136:33).

President Joseph Fielding Smith explained these scriptures: "The Lord has not left men (when they are born into this world) helpless, groping to find the light and truth, but every man ... is born with the right to receive the guidance, the instruction, the counsel of the Spirit of Christ, or Light of Truth."

Thesecondof the great assistances provided by the Lord to help us choose what is right is a cluster of divine directions in the scriptures as part of the plan of salvation (plan of happiness). These directions are commandments, ordinances, and covenants.

Commandmentsdefine the path our Heavenly Father has marked out for us to progress toward eternal life. People who imagine commandments as the way God decides who to punish fail to understand this purpose of God's loving plan of happiness. On that path, we can gradually achieve the needed relationship with our Savior and qualify for an increase of His power to help us on our way to the destination He desires for all of us. Our Heavenly Father desires all of His children to return to the celestial kingdom, where God and our Savior reside, and to have the kind of life of those who reside in that celestial glory.

Ordinancesandcovenantsare part of the law that defines the path to eternal life. Ordinances, and the sacred covenants we make with God through them, are required steps and essential guardrails along that path. I like to think of the role of covenants as demonstrating that under God's plan, His highest blessings are given to those who promise in advance to keep certain commandments and who keep those promises.

Other God-given helps for making right choices are the manifestationsof the Holy Ghost. The Holy Ghost is the third member of the Godhead. His function, defined in scripture, is to testify of the Father and the Son, to teach us, to bring all things to our remembrance, and to guide us into all truth. The scriptures include many descriptions of the manifestations of the Holy Ghost, such as a spiritual witness in response to an inquiry about the truth of the Book of Mormon. A manifestation is not to be confused with the gift of the Holy Ghost, which is conferred following baptism.

One of the most significant of God's helps for His faithful children is the gift of the Holy Ghost. The importance of this gift is evident in the fact that it is formally conferred after repentance

Prezidents Džozefs Fildings Smits paskaidroja šos Svēto Rakstu pantus: „Tas Kungs nav atstājis cilvēkus (kad viņi piedzimst šajā pasaulē) bezpalīdzīgus, lai tie taustoties meklētu gaismu un patiesību, bet gan katrs cilvēks ... piedzimst ar tiesībām saņemt vadību, norādījumus un padomu no Kristus Gara jeb Patiesības Gaismas.”

Otrslieliskais palīdzības veids, ko Tas Kungs ir nodrošinājis, lai mums palīdzētu izvēlēties pareizo, ir virkne dievišķu norādījumu Svētajos Rakstos, kas ir daļa no glābšanas ieceres (laimes ieceres). Šie norādījumi ir baušļi, priekšraksti un derības.

Baušļinosaka ceļu, ko Debesu Tēvs mums ir iezīmējis, lai mēs virzītos uz mūžīgo dzīvi. Cilvēki, kuri iedomājas, ka baušļi ir veids, kā Dievs izlemj, ko sodīt, nesaprot šo Dieva mīlestības un laimes ieceres mērķi. Šajā ceļā mēs varam pakāpeniski veidot vajadzīgās attiecības ar mūsu Glābēju un iegūt tiesības uz lielāku Viņa spēku, lai tas palīdzētu mums ceļā uz galamērķi, ko Viņš novēl mums visiem. Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai visi Viņa bērni atgrieztos celestiālajā valstībā, kur dzīvo Dievs un mūsu Glābējs, un iemantotu tādu dzīvi, kāda ir tiem, kuri mīt šajā celestiālajā godībā.

Priekšrakstiunderībasir daļa no likuma, kas nosaka ceļu uz mūžīgo dzīvi. Priekšraksti, ar kuru palīdzību mēs noslēdzam svētas derības ar Dievu, ir nepieciešamie soļi un būtiskas drošības margas šajā ceļā. Man patīk domāt par derību lomu kā par apliecinājumu tam, ka saskaņā ar Dieva plānu viņa visaugstākās svētības tiek dotas tiem, kas iepriekš sola turēt noteiktus baušļus un kas šos solījumus tur.

Citi Dieva doti palīgi pareizas izvēles izdarīšanai ir Svētā Garaizpaušmes. Svētais Gars ir trešais Dievības loceklis. Viņa uzdevums, kas ir definēts Svētajos Rakstos, ir liecināt par Tēvu un Dēlu, mācīt mūs, atgādināt mums visu un vadīt mūs visā patiesībā. Svētajos Rakstos ir ietverti daudzi apraksti par Svētā Gara izpaušmēm, kā, piemēram, par garīgu liecību, kas saņemta kā atbilde uz jautājumu par Mormona Grāmatas patiesumu. Gara izpaušmes nevajadzētu jaukt ar Svētā Gara dāvanu, ko piešķir pēc kristībām.

Viens no svarīgākajiem Dieva palīdzības veidiem, ko Viņš dāvā saviem uzticīgajiem bērniem, ir Svētā Gara dāvana. Par šīs dāvanas nozīmīgu mu liecina fakts, ka tā tiek oficiāli piešķirta pēc

and baptism by water, “and then [the scriptures explain] cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost” (2 Nephi 31:17). Persons who have this remission of sins—and then regularly renew their cleansing by daily repentance and living according to the covenants they make through the ordinance of the sacrament—qualify for the promise that the Holy Ghost, the Spirit of the Lord, “may always ... be with them” (Doctrine and Covenants 20:77).

Thus, President Joseph F. Smith taught that the Holy Ghost will “enlighten the minds of the people with regard to the things of God, to convince them at the time of their conversion of their having done the will of the Father, and to be in them an abiding testimony as a companion through life, acting as the sure and safe guide into all truth and filling them day by day with joy and gladness, with a disposition to do good to all men, to suffer wrong rather than to do wrong, to be kind and merciful, long suffering and charitable. All who possess this inestimable gift, this pearl of great price, have a continual thirst after righteousness. Without the aid of the Holy Spirit,” President Smith concluded, “no mortal can walk in the straight and narrow way.”

IV.

With so many powerful helps to guide us in our mortal journeys, it is disappointing that so many remain unprepared for their appointed meeting with our Savior and Redeemer, Jesus Christ. His parable of the ten virgins, spoken of so frequently in this conference, suggests that of those invited to meet Him, only half will be prepared.

We all know examples of the unprepared: returned missionaries who have interrupted their spiritual growth by periods of inactivity, youth who have jeopardized their spiritual growth by separating themselves from Church teaching and activities, men who have postponed their ordination to the Melchizedek Priesthood, men and women—sometimes the posterity of noble pioneers or worthy parents—who have departed the covenant path short of making and keeping covenants in the holy temple.

Many of such deviations occur when members fail to follow the fundamental spiritual maintenance plan of personal prayer, regular scripture study, and frequent repentance. In contrast, some neglect weekly renewal of covenants

grēku nožēlas un kristīšanas ar ūdeni, „un tad [Svētajos Rakstos ir paskaidrots] nāk jūsu grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu” (2. Nefija 31:17). Personas, kas saņem šo grēku piedošanu — un pēc tam regulāri atjauno savu šķīstīšanos, ik dienas nožēlojot grēkus un dzīvojot saskaņā ar derību, ko tās noslēdz ar sakramenta priekšrakstu, — ir tiesīgas saņemt apsolījumu, ka Svētais Gars, Tā Kunga Gars, „vienmēr bū[s] ar viņiem” (Mācības un Derību 20:77).

Prezidents Džozefs F. Smits mācīja, ka Svētais Gars „apgaismo cilvēku prātus attiecībā uz Dieva lietām, pārliecinādamus viņus, ka pievēršanās laikā viņi ir pildījuši Tēva gribu un ka Tas būs viņos kā pastāvīga liecība un pavadonis visa mūža garumā, darbodamies kā pārliecinošs un drošs ceļvedis, kas vada visā patiesībā, ik dienas piepildīdamus viņus ar prieku un liksmi, ar tieksmi darīt labu visiem cilvēkiem, drīzāk paciest ļaunu, nekā darīt ļaunu, būt laipniem un žēlastīgiem, iecietīgiem un žēlsirdīgiem. Visi, kam pieder šī nenovērtējamā dāvana, šī dārgā perle, izjūt nemitīgas slāpes pēc taisnīguma. Bez Svētā Gara palīdzības,” prezidents Smits secināja, „neviens mirstīgais nespēj staigāt pa šauro un taisno ceļu.”

IV

Nemot vērā, ka mums ir tik daudz spēcīgu palīgu, kas mūs vada mūsu mirstīgajā dzīvē, ir žēl, ka tik daudzi paliek nesagatavoti paredzētajai tikšanās reizei ar mūsu Glābēju un Pestītāju, Jēzu Kristu. Viņa līdzība par desmit jaunavām, par ko tik bieži runāts šajā konferencē, liecina, ka tikai puse no tiem, kas ir aicināti satikt Viņu, būs sagatavojušies.

Mēs visi zinām piemērus par nesagatavotajiem: atgriezušies misionāri, kuri ir pārtraukuši garīgo izaugsmi, uz laiku kļūstot neaktīvi; jaunieši, kuri apdraud savu garīgo izaugsmi, nošķiroties no Baznīcas mācības un pasākumiem; vīrieši, kuri ir atlikuši ordināciju Melhisedeka priesterībā; vīrieši un sievietes — dažkārt cēlo pionieru vai cienīgu vecāku pēcteči —, kuri ir pametuši derību ceļu neilgi pirms tempļa svēto derību noslēgšanas un ievērošanas.

Daudzas no šādām novirzēm rodas tad, ja Baznīcas locekļi neievēro garīguma saglabāšanas pamatplānu — personīgu lūgšanu, regulāru Svēto Rakstu studēšanu un biežu grēku nožēlošanu. Turpretī citi nolaidīgi izturas pret iknedēļas

by not partaking of the sacrament. Some say the Church is not meeting their needs; those substitute what they perceive as their future needs ahead of what the Lord has provided in His many teachings and opportunities for our essential service to others.

Humility and trust in the Lord are the remedies for such deviations. As the Book of Mormon teaches, the Lord “doth bless and prosper those who put their trust in him” (Helaman 12:1). Trusting in the Lord is a particular need for all who wrongly measure the commandments of God and the teachings of His prophets against the latest findings and wisdom of man.

I have spoken of the many mortal helps our loving Father in Heaven has given to help His children return to Him. Our part in this divine plan is to trust in God and seek and use these divine helps, most notably the Atonement of His Beloved Son, our Savior and Redeemer, Jesus Christ. I pray that we will teach and live these principles, in the name of Jesus Christ, amen.

derību atjaunošanu, nepieņemot Svēto Vakarēdienu. Citi saka, ka Baznīca neapmierina viņu vajadzības; tie aizvieto to, ko viņi uzskata par savām nākotnes vajadzībām, ar to, ko Tas Kungs ir nodrošinājis Savās daudzajās mācībās un iespējās mums būtiski kalpot citiem.

Pazemība un pašlāvība uz To Kungu ir līdzeklis pret šādām novirzēm. Mormona Grāmata māca, ka Tas Kungs „svētī un ir labvēlīgs tiem, kas uzticas Viņam” (Helamana 12:1). Pašlāvība uz To Kungu ir īpaši nepieciešama visiem, kas nepareizi vērtē Dieva baušļus un Viņa praviešu mācības, salīdzinot tās ar cilvēku jaunākajiem atklājumiem un gudrību.

Es esmu runājis par daudzveidīgu laicīgo palīdzību, ko mūsu mīlošais Tēvs Debesīs ir dāvējis, lai palīdzētu Saviem bērniem atgriezties pie Viņa. Saskaņā ar šo dievišķo ieceri, mums ir jāpaļaujas uz Dievu un jāmeklē un jāizmanto šī dievišķā palīdzība, jo īpaši Viņa mīlotā Dēla, mūsu Glābēja un Pestītāja Jēzus Kristus, īstenotā Izpirkšana. Es lūdzu, lai mēs mācītu šos principus un dzīvotu saskaņā ar tiem, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.